

Nr 483

Av herr Löfgren m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 90, med förslag till ny tulltaxa, m. m.

I proposition nr 90 föreslås för position 9403, andra möbler och delar (än stoppmöbler), en tull om tio procent ad valorem (av värdet).

I denna position inrymmes ungefär $\frac{2}{3}$ av den inhemska möbelproduktionen, däribland pinn- och karmstolar, köks-, skriv- och matbord samt förvaringsmöbler. Samtliga dessa produkter har tidigare omgärdats av ett högt tullskydd. Alltjämt torde tullsatsen på den stora gruppen billigare möbler ligga vid en nivå av trettio procent.

Det förefaller därför alldeles klart, att en sänkning med $\frac{2}{3}$ måste stimulera utländsk konkurrens, närmast från Danmark, Västtyskland och Jugoslavien. Även Polen och Tjeckoslovakien uppträder på exportmarknaden.

På den engelska marknaden har t. ex. pinnstolar från de sistnämnda länderna utbjudits för 10 kronor per styck eller lägre (cif London). Det svenska priset på *hemmamarknaden* för liknande stolar uppgår till det dubbla härav. Även om kvalitetsskillnaderna är fullt tydliga, i vart fall för fackmän, är inte denna faktor på något vis tillräcklig för att motväga en sådan prisdifferens.

Enligt en remissinstans, Träindustriens branschorganisation, har tulltaxekommittén förutsatt, att stilskillnaderna mellan svenska och kontinentala möbler vore sådana, att export hit icke kunde komma i fråga. Denna synpunkt tillmättes förr sin betydelse, men dess vikt har numera betydligt minskat. Tendensen till stilutjämning är fullkomligt klar. I särskilt hög grad gäller det i förhållandet mellan danska, norska och svenska möbler. Ett bevis härpå torde den som konservativ ansedda engelska marknaden utgöra. Här infördes förr stora kvantiteter svenska och finska stolar. Numera importeras övervägande delen från kontinenten.

Härtill kommer att den inhemska produktionen bedrivs inom en utpräglad småindustrinäring. Den typiska möbelfabriken sysselsätter mindre än tio personer. Antalet fabriker närmar sig tusentalet. Efter andra världskriget har en genomgripande teknisk nydaning börjat inom branschen. Detta utvecklingsskede skulle i svåra fall helt kunna stoppas, om billiga utländska möbler genom för lågt tullskydd i större utsträckning skulle tillåtas översvämma den svenska marknaden. Som tidigare framhållits föreligger även risk för ökad import från länder, inom vilka en lojal prissättningspolitik i hög grad kan betvivlas.

I yttrande från Sveriges hantverks- och småindustriorganisation sättes därför i fråga cirka 15 procents tullskydd och förordas under alla förhållanden en gradvis sänkning. En tullpolitik i enlighet med detta uttalande synes starkt motiverad.

Med stöd av det anförda yrkas därför,

att riksdagen måtte besluta,

att tullen för position 9403, andra möbler och delar (än stoppmöbler), skall i första hand utgå med femton procent ad valorem (av värdet), samt

att i andra hand nuvarande tull stegvis sänkes under en femårsperiod i sådan takt, att tullen därefter utgår med tio procent.

Stockholm den 9 april 1958

Sigfrid Löfgren

Gerh. Nilsson

Jan-Ivan Nilsson

i Tvärålund